

Przemienienie Chrystusa jest zarazem prorocstwem. Ukazuje ostateczną przyszłość Kościoła, którego On jest Głową. Ci, którzy pójdą za Chrystusem muszą liczyć się, że to będzie ich kosztowało. Staną w cieniu krzyża. Nie raz doświadczą brutalnej mocy potępienia, niezrozumienia i odrzucenia. Będą musieli podjąć duchową walkę o własne zbawienie. Staną przeciwko potęgom świata, którzy odrzuca prawdę, dobro i miłość Chrystusa.

Mimo wielu czarnych scenariuszy przyszłości, które kładą się cieniem na współnocie Kościoła, dostrzegamy wielką nadzieję. Przemieniając się, Chrystus ukazuje przemianę Kościoła, Jego chwałę i wielkość. Umacnia swych uczniów i jakby wyposaża w oręż, chroniąc ich przed paraliżującym strachem o przyszłość, zwątpieniami i tchórzostwem. Kościół ma przyszłość – jest nią chwała nieba, ale zanim jednak zostanie wprowadzony w ten stan niebiańskiej szczęśliwości i wyniesienia, musi sprostać licznym i bolesnym próbom.

Wzwanie św. Pawła, skierowane do biskupa Tymoteusza: „Weź udział w trudnościach i przeciwnościach znoszonych dla Ewangelii mocą Bożą!” możemy dziś śmiało odnieść do siebie, a także do misjonarek i misjonarzy, za których dziś szczególnie się modlimy.

Misjonarze są siewcami przemienienia. Podejmują codzienne prace, modlitwy i cierpienia, z myślą o tym, by ci, do których posyła ich Kościół nie tylko poznali, ale pokochali Chrystusa. Przemieniają bolesną rzeczywistość, budząc nadzieję w sercach osób ubogich, chorych i odrzuconych. Idą do nich z krzyżem, ale też i obietnicą Chrystusa, że prowadzi on w sposób pewny do królestwa niebieskiego.

Misjonarze przekazują prawdę ewangeliczną nauczając przy różnych okazjach. Szafują sakramenty święte. Przez chrzest wprowadzają tych, którzy uwierzą w Chrystusa do wspólnoty wiary, Kościoła. Powoli, mozolnie budują Kościół. Głoszą Ewangelię i zakorzeniają Kościół w sercach nowych uczniów Chrystusa.

Budowę Kościoła prowadzą nie tylko poprzez słowo i sakramenty święte, ale także poprzez dzieła miłosierdzia chrześcijańskiego. Misjonarze angażują się w zastaną rzeczywistość, często naznaczoną głęboką nędzą, niesprawiedliwością społeczną, wszechobecną korupcją i przemocą. Wielu z nich ryzykuje życiem w służbie ubogim.

W II niedzielę Wielkiego Postu obchodzimy Dzień Modlitwy, Postu i Solidarności z Misjonarzami. Jak każdego roku, tak i teraz polecamy ich Bogu w modlitwie. Jest ona wyrazem wiary, że misje nie są dziełem ludzkim, ale są zakorzenione w Bogu i z Niego czerpią swą moc. Misjonarze nie pełnią własnej woli, ale realizują powołanie, którym zostali obdarzeni przez Chrystusa. Są budowniczymi Kościoła.

Pamiętajmy dziś o misjonarzach z Polski. Prośmy, o liczne i gorliwe powołania misyjne wśród duchownych i świeckich. Bez misjonarzy nie będzie misji. Kościół przestanie być wspólnotą ewangelizacyjną. Wesprzyjmy dziś naszymi ofiarami dzieła misyjne. Dołączmy z radością do rzeszy duchowych i materialnych darczyńców misji.

Modlitwa wiernych

✦ Do Boga, który w Chrystusa umacnia naszą nadzieję na życie wieczne, skierujemy ufną modlitwę za Kościół i świat, nasze rodziny i wspólnoty oraz nas samych:

✦ Módlmy się za papieża Franciszka, biskupów i kapłanów, aby nieustrudzenie wzywali wszystkie dzieci Kościoła do nawrócenia i pokuty, przemiany serc i budowania królestwa Bożego. *Ciebie prosimy...*

✦ Módlmy się za misjonarki i misjonarzy, aby byli budowniczymi Kościoła i wskazywali drogę zbawienia tym, którzy jeszcze nie poznali Chrystusa. *Ciebie prosimy...*

✦ Módlmy się za wszystkich, którzy na różne sposoby wspierają misyjne dzieło Kościoła, aby ich nagrodą były radość i pokój, płynące z pełnienia woli Bożej. *Ciebie prosimy...*

✦ Módlmy się za chorych i cierpiących, aby wzrastali duchowo dźwigając swój krzyż i by nie zabrakło im nadziei i pomocy ze strony bliskich. *Ciebie prosimy...*

✦ Módlmy się za zmarłych, aby ich udziałem stała się chwała nieba, pokój, radość i wiekuiste szczęście. *Ciebie prosimy...*

✦ Módlmy się za nas samych, abyśmy umocnieni słowem i Ciałem Chrystusa, wytrwale dążyli do naszej niebieskiej ojczyzny. *Ciebie prosimy...*

Wszechmogący i miłosierny Boże, przyjmij naszą modlitwę i napełnij serca swoją łaską. Spraw, aby nasza codzienność stała się pewną drogą, którą zmierzamy ku Tobie. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Rozesłanie

Niech błogosławieństwo Pana umacnia nas w wędrówce wielkopostnej. Niech będzie mocą przemiany serca, i naszej gotowości przylgnięcia do krzyża Chrystusa. Zaangażujmy się w misyjne dzieło Kościoła. W swych modlitwach pamiętajmy o misjonarkach i misjonarzach i wesprzyjmy ich dzisiaj naszą jałmużną. Pamiętając o tym, że ochotnego dawcę miłuje Bóg!

II NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU „AD GENTES” DZIEŃ MODLITWY, POSTU I SOLIDARNOŚCI Z MISJONARZAMI

5 marca 2023 r.

„Z MISJONARZAMI BUDUJEMY KOŚCIÓŁ”

Przewielebny Księżu Proboszczu!

Tradycyjnie już, w II niedzielę Wielkiego Postu w Kościele w Polsce obchodzimy **Dzień Modlitwy, Postu i Solidarności z Misjonarzami**. W tym roku rozważamy temat „Z misjonarzami budujemy Kościół”. Chcemy w ten sposób uświadomić sobie, że wraz z naszymi misjonarkami i misjonarzami, modlitwą, postem i ofiarami, przyczyniamy się do budowy wspólnot wiary w krajach misyjnych oraz umacniamy naszą eklezjalną świadomość w Polsce.

Zgodnie z postanowieniem Konferencji Episkopatu Polski z dn. 22-24 września 2005 r., ofiary zbierane do puszek w II Niedzielę Wielkiego Postu są przeznaczone na wsparcie polskich misjonarek i misjonarzy oraz ich dzieł poprzez fundusz, którym dysponuje Dzieło Pomocy „Ad Gentes” przy Komisji Episkopatu Polski ds. Misji. W **II Niedzielę Wielkiego Postu**, możemy swą jałmużną wesprzeć 1743 polskich misjonarek i misjonarzy w prowadzeniu dzieł ewangelizacyjnych, charytatywnych, medycznych i edukacyjnych. Modlimy się za nich i ofiarowujemy nasze posty i wyrzeczenia w ich intencji.

W imieniu polskich misjonarek i misjonarzy oraz własnym serdecznie dziękuję Czcigodnemu Księdzu Proboszczowi i całej wspólnotie parafialnej za dokonane wpłaty na cele misyjne w roku ubiegłym. Jednocześnie serdecznie proszę o braterską pomoc w przeprowadzeniu tegorocznej misyjnej zbiórki do puszek w II niedzielę „Ad Gentes”. Przesyłam **Komunikat Przewodniczącego Komisji Episkopatu Polski ds. Misji Ks. Bp. Jana Piotrowskiego** z prośbą o odczytanie na wszystkich Mszach świętych 5 marca lub w niedzielę ją poprzedzającą i skierowanie zachęty do wiernych o wsparcie misji. Również proszę o **rozwieszenie okolicznościowego plakatu** ogłaszającego Niedzielę „Ad Gentes” i **drugiego informującego o możliwości wspierania polskich misjonarzy** poprzez wysyłanie SMS-ów przez cały rok 2023. Niech ten mały plakat SMS-owy pozostanie w gablotach parafialnych do końca tego roku.

Informacje o działalności Dzieła Pomocy „Ad Gentes” przekazujemy na stronie:

www.adgentes.misje.pl

Proszę serdecznie o przesłanie zebranych ofiar – zgodnie z diecezjalną praktyką – na rzecz Dzieła Pomocy „Ad Gentes”.

Wdzięczny za troskę o misje i solidarność z polskimi misjonarkami i misjonarzami zapewniam o modlitewnej pamięci.

Z wyrazami głębokiego szacunku

Ks. Zbigniew Sobolewski
Dyrektor Dzieła Pomocy „Ad Gentes”

Warszawa, 30 I 2023 r.

KOMUNIKAT NA II NIEDZIELĘ WIELKIEGO POSTU „AD GENTES”

Bracia i siostry!

Troska o dzieło misyjne Kościoła sprawiła, że od 2006 roku druga niedziela Wielkiego Postu w Polsce jest *Dniem Modlitwy, Postu i Solidarności z Misjonarzami*. Dzień ten jest sposobnością, by wesprzeć modlitewnie i finansowo 1 743 polskich misjonarzy posługujących w 99 krajach świata. Ich codzienne dzieła ewangelizacyjne, charytatywne, edukacyjne i medyczne mogą rozwijać się dzięki naszej modlitwie i jałmużnie.

W tym roku Niedzielę „Ad Gentes” obchodzimy pod hasłem „Z misjonarzami budujemy Kościół”. Miejmy świadomość, że misjonarze są posłani przez Kościół i jako świadkowie wiary głoszą Ewangelię, tworząc wspólnoty nowych uczniów Jezusa Chrystusa, naszego Pana i Odkupiciela. Dzięki ich ofiarnej służbie, modlitwie, cierpieniu i wytrwałej pracy wzrastają i umacniają się młode wspólnoty misyjne.

Misjonarki i misjonarze są budowniczymi także Kościoła w Polsce, bowiem otwierają nasze serca i oczy na potrzeby Kościoła powszechnego, pomagają nam w realizacji chrzcielnego powołania uczniów-misjonarzy (zob. *Redemptoris missio*, 77). Ukazują piękno bezinteresownej ofiarności i solidarności z ubogimi. Pozwalają nam wierzyć, że w Jezusie Chrystusie, pod wszystkimi szerokościami geograficznymi, na wszystkich kontynentach, tworzymy jeden, święty, powszechny i apostołski Kościół (zob. *Credo*). Jest on wspólnotą wiary, na różne sposoby wyrażającą swą wierność orędziu ewangelicznemu, którego istotą jest miłość Boga i bliźniego.

Nasze zaangażowanie misyjne

Aby misyjne dzieło Kościoła mogło się rozwijać i przynosić błogosławione owoce, trzeba z naszej strony dojrzenia w wierze, aby z niej rodziło się nasze misyjne zaangażowania. Dlatego zwracam się do wszystkich tworzących wspólnotę Kościoła na polskiej ziemi, tak duchownych, jak i świeckich, z prośbą o modlitwę i wsparcie misji. „A zatem, dopóki mamy czas, czynmy dobrze wszystkim, a zwłaszcza naszym braciom w wierze” (Ga 6,10).

Szczególną prośbę o rozbudzenie w sobie ducha misyjnego kieruję do osób chorych, cierpiących i starszych. Z dźwignia waszego krzyża cierpienia i samotności uczynicie osobisty dar dla polskich misjonarzy.

Kapłanów oraz osoby życia konsekrowanego zachęcam, by nadali swemu powołaniu misyjną dynamikę, i uczynili odpowiedzialność za misję drogą wzrastania w świętości nie tylko osobistej, ale wszystkich członków powierzonych sobie wspólnot.

Proszę także dzieci i młodzież, aby w swoim entuzjazmie młodości i solidarności ze swoimi rówieśnikami zainteresowali się potrzebami duchowymi i materialnymi i włączyli się w działalność parafialnych lub szkolnych kół misyjnych. Przejawem zainteresowania się pracą misjonarzy jest coraz liczniejszy wolontariat misyjny w Polsce, którego ikoną na zawsze pozostanie młodzianka Helenka Kmieć, która swoje życie ofiarowała w służbie misjom. Misje zawsze przyczynią się do duchowego wzrostu każdego człowieka, a jednocześnie ubogacą nasze spojrzenie na świat.

Razem z misjonarzami

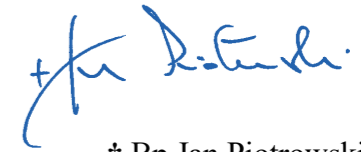
Z uznaniem patrzymy, jak misjonarki misjonarze z oddaniem realizują swoje zadania misyjne. Nierzadko przeżywają trudności z powodu niedostatku, doświadczają obojętności lub odrzucenia. Przygniata ich ogrom ludzkiej nędzy, której nie są w stanie zaradzić. Doświadczają swej bezsilności i niekiedy pokusy, by się poddać. Nagłoc potrzebują naszej modlitwy i duchowych ofiar, aby wytrwać w swym powołaniu. By pozostać wiernymi nakazowi Chrystusa: „Idźcie na cały świat i głoscie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu” (Mk 16,15).

Dołączmy do nich w modlitwach i duchowych ofiarach. Prośmy Chrystusa, Boskiego Misjonarza, który jest Głową Kościoła, o liczne i święte, oddane Bogu i ludziom powołania misyjne wśród duchownych i świeckich.

Wyrazem naszego zaangażowania misyjnego jest jałmużna na rzecz misji. Misjonarze bowiem potrzebują środków finansowych i materialnych, by tworzyć i rozwijać dzieła charytatywne, solidarności i braterstwa z ubogimi, chorymi i potrzebującymi pomocy. Z Ewangelią miłosierdzia docierają do rodzin żyjących w ubóstwie, dzieci ulicy, osób chorych i wykluczonych społecznie. Dzisiaj więc mamy okazję do wsparcia ich naszym darem serca poprzez Dzieło Pomocy „Ad Gentes”, które przez Komisję Episkopatu Polski ds. Misji jest „długą ręką” Kościoła w Polsce i wspiera wysiłki polskich misjonarzy. W roku 2022, dzięki Darczyńcom, szczególnie z naszych polskich parafii, Dzieło sfinansowało 124 projekty pomocowe na misjach o wartości prawie 140 tys. euro. Pomoc finansową otrzymało 59 siostr zakonnych, 29 zakonników, 30 księży fideidonistów oraz 5 misjonarzy świeckich.

Dlatego bądźmy z naszymi misjonarzami zarówno dzisiaj, jak i przez cały rok. Niech naszą będzie radość z czynienia dobra na misjach i wspierania misjonarzy. Dziś, w *Dniu Modlitwy, Postu i Solidarności z Misjonarzami*, gorąco dziękuję za troskę o misyjne dzieło Kościoła, za wszystkie modlitwy i ofiary, za pamięć o polskich misjonarzach. Niech świadomość, że z misjonarzami budujemy Kościół i czynimy dobro w świetle towarzyszy Waszym modlitwom i wysiłkom.

Zapewniając o wdzięczności za zaangażowanie misyjne wiernych Kościoła w Polsce, wszystkim z serca błogosławię: w Imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

† Bp Jan Piotrowski

Przewodniczący Komisji Episkopatu Polski ds. Misji

Warszawa, 30 I 2023 r.

LITURGIA MSZY ŚWIĘTEJ

Rdz 12,1-4a Ps 33,4-5.18-19.20.22 2 Tm 1,8b-10 Mt 17,1-9

Komentarz na wejście

Tradycyjnie już, w II niedzielę Wielkiego Postu przeżywamy w Kościele w Polsce „Dzień Modlitwy, Postu i Solidarności z Misjonarzami”. W tym roku przyświeca nam hasło: „Z misjonarzami budujemy Kościół”.

Liturgia słowa ukazuje nam Chrystusa w chwale nieba, przemieniającego się na oczach uczniów, aby ich umocnić w wierze i przysposobić do przyjęcia tajemnicy krzyża.

Prośmy Pana, o łaskę przemiany naszych serc, byśmy byli gotowi pokornie i ofiarnie zmierzać drogami Wielkiego Postu do radości zmartwychwstania i wniebowstąpienia.

Naszą modlitwą otoczmy misjonarzy i misjonarki z Polski, którzy przemieniają świat zdobywając go dla Chrystusa.

Akt pokuty

Na początku tej Mszy świętej stańmy przed Bogiem w prawdzie. Prośmy o przebaczenie naszych grzechów i zaniedbań, niewierności i słabości, które oddzielają nas od Niego.

Panie, który pragniesz naszego nawrócenia i pokuty, *zmiłuj się nad nami*.

Chryste, który przemieniasz nasze serca i ubogacasz je swą łaską, *zmiłuj się nad nami*.

Panie, który pomnażasz w nas miłość i nadzieję, *zmiłuj się nad nami*.

Homilia

Wczytując się uważnie w słowa Ewangelii powoli wnikamy w zamiary i pragnienia Jezusa. Jednym z nich było założenie wspólnoty wiary – Kościoła, któremu Pan pragnął powierzyć siebie, swoją naukę i dary. W tym celu Jezus zgromadził wokół siebie dwunastu uczniów. Powoli kształtował ich serca, odsłaniając przed nimi tajemnice wiary. Apostołowie przebywając z Jezusem na co dzień mieli możliwość patrzenia na Jego dzieła, słuchania Jego nauk i nade wszystko budowania więzi z Nim. Na osobności, Chrystus wyjaśniał im to, co w przypowieściach przekazywał tłumom. Uczniowie byli zafascynowani Mistrzem, przejawami Jego niezwykłej mocy, potęgą słowa i cudów. W duchu zadawali sobie pytanie: Kim naprawdę jest Jezus, syn cieśli Józefa?

Chrystus pragnął powierzyć im misję głoszenia światu Ewangelii, uświęcania go poprzez sakramenty i budowania braterskiej wspólnoty wiary. Tworzył Kościół, powoli odsłaniając przez Apostołów królewską drogę krzyża. Przynosił im do tego, aby zaakceptowali trudności i niepowodzenia, prześladowania i odrzucenie. Chrystus nie ukrywał przed nimi, że aby wejść do obiecanego królestwa, trzeba najpierw stawić czoła wielu uciskom i cierpieniom. Pan nie obiecywał swemu Kościołowi łatwej egzystencji. Miał świadomość, że udziałem Kościoła staną się prześladowania z powodu głoszonej wiary. Dlatego, pragnąc umocnienia uczniów na te trudne chwile, zaprosił ich na Górę Tabor. Tutaj, w obecności świadków, których posłał Ojciec, ukazał im swą boską chwałę. Odślonił prawdę o tym, kim jest.